

української мови в установах Наркоматів України.

Азбуки й звуки української мови в порівнянні з російською мовою. Особливості вимови ^{фруктів} української мови. Вимовні зв'язки й чергування, як о-і, е-і, в-у, і-ї, а в дієсловах ова, ува, позвонні шестові звуки й др. ^{що}

Різниця між українською мовою й російською й відрізняє й творення прислівників, прикметників, займенників, числівників. Особливості вірності дієслова й дієслівних форм. Правила правопису й правопис рідких слів. Особливості наголосу. Особливості складу української мови. Беззвизначові речення на но, то й різниця їх від подібних підметових зворотів. Особливості зменшеного присудка. Особливості при вживанні візантизмів і в закінню прикметників. Особливості прикметникового придавання. Особливості при вживанні роду. Загальні вимоги до з'ясування. Особливості підметових ^{их} речень. Фразеологічні й словотвірні особливості.

Необхідно підготувати слухачів з походження української мови й відношеннями його до др. слов'янських мов, дані з розвитку сучасної літературної мови й її відношення до народної говірки.

Пояснення до програми.

Мета м. зв. "українізації" установ — вивчити таку українську мову, щоб мати змогу проводити з нею серйозною діловодство українською мовою, себ-то ясно й вірно розуміти написані українською мовою папірці або усну мову, а також відповісти по-українському ясно й не писаним. Велика потреба досягнути, щоб цілі мети не можна досягнути вивченням канцелярської мови, себ-то без певного знання загальної літературної мови як основи. Канцелярська мова це

це також загальна літературна мова, яка має свої певні
різновиди спеціальних термінів технічного характеру; є
терміни мовна мовна легко завдання і механічний спосіб
(напр. за допомогою словника) тієї умовної вимови підсвідомо
мови. З цієї своєї головної і найтрудніше завдання - це вивчення
м. зв. "граматики", а також надання загальної збірки ~~д. вивчення~~
слів

Неслід однак думати, що мету цю можна досягнути
виключно ^{курсантів української мови} ~~курсантів~~ хого-би навів дозволити. Бу активної
самодіяльності курсантів в напрямку надання знань
української мови через самостійне читання, письмений
вправи й т. ч. курси ~~навчання~~ не дають майже нічого, бо навчання
на курсах української мови цілком рідко буває, віз н. пр.
примі над надання мінімуму знань поліграматики. Не
вистарить вивчити одну книжку, щоб опанувати мовою
ли заводи врання порозуміння. Курси можуть
тією при серйозній відносині до предмету самим
слухачів прискорити роботу і зробити її легшою.
Немає надати самостійною працею знання української мови
і спостереження над нею виправляються на курсах,
вигадуються, ~~створюються~~ систематизуються і в такій
формі укріплюються в пам'яті. І так як то припиняє процес
праці над українською мовою обімає тією загальною
питання літературної мови (граматики). На само собою
розуміється, що і ті час роботи на курсах, запас слів
повинен також поглиблюватися спеціально-фривіальними
термінами, як тільки слухачі набувають основні відомості.
Таким чином курсанти будуть наближатися до своєї
верносередньої мети.

При вивченні граматики треба виділяти певні
матеріали відповідно до віку і розвитку слухачів -
від легких текстів до важкого письменства, користуючись
статтями з газет і журналів до ~~важких текстів~~ складових
перерів. На певне місце треба висувати вправи в читанні.

вправи, писемні справи і пореклади з російської мови на українську і навзворот. І тільки рівнобіжно з тими вправами доцільно буде ~~вчити~~ ^{виконувати} правила граматики. При цьому слухачі повинні користуватися словниками і різними ~~списками~~ ^{інформативними підручниками}.

При вивченні української мови має велике значення питання про правопис. Хоч український правопис^{це} ще не виробився до дрібниць в точну систему, та важливіші його ~~кращі~~ ^{кращі} правила узвалені Українською Академією Наук і затверджені Народним Комісаром Освіти. Вони зараз обов'язкові. При користуванні книжками, які не завжди сходяться з "Підготовчими правилами українського правопису", треба звернути увагу слухачів на різницю між правописом книжковим і обов'язковим. Все-таки головна книжка при вивченні української мови ^(граматика) повинна бути написана академічним правописом.

Будьди дуже корисно мати при курсах українську книгозбірню з спеціальними підручників, словників, творів найкращих українських письменників, журналів, газет і т. п.

Праця на курсах повинна мати лабораторний характер. Через те треба ^{розділити} ~~розділити~~ слухачів на невеликі групи, звернувши увагу на майбутні курси, найбільшу мету, загальний розвиток слухачів і т. п.

Після закінчення курсів повинні керувати зростом слухачів, які в роки далі вище задачі програми вивчили українську мову, себ-то можуть легко і ~~зрозуміти~~ ^{зрозуміти} читати по-українському, давати усні відповіді і ~~зрозуміти~~ ^{зрозуміти} українською мовою хоча-б при допомозі словника ^(легкого) (Матрьєв). На ці списки не треба вважати остаточною атестацією тих, що знають українську мову.

Підручники.

А. Обвізнові для кожного слухача.

- 1) Синавський: Український език.
- 2) Голосевиць: Український правописний словник, 1922.
- 3) Російсько-український словник. (Вук. "Зас"). Вук. 1923.
- 4) ~~Хресоманія~~ ("В доброті" ав. подіти).

Б. Для лектора.

- 1) Що вище, крім цього
- 2) Синавський: Поради укр. мови (як мовити)
- 3) Курман О. Укр. граматика т. I, вук. 7є
т. II. 5є